

9.7.2017

5. Sunnuntai helluntaista
Tainiokosken kirkko

Vesa Julin

Joh. 8:2-11

Evankeliuminkatkelma alkaa tilanteesta, jossa Jeesus opetti ihmisiä tapansa mukaan Temppelessä pylväskäytävässä. Jälleen tapahtuu se, mistä Raamatusta on useita kuvauksia. Aikansa uskonnollinen eliitti yrittää virittää Jeesukselle ansan, joka onnistuessaan voisi maksaa Jeesukselle jopa hengen. Lainopettajien ja fariseusten toimintaa ei voi kuvailla oikein tahdikkaaksi. Paikalle temppelein esipihalle raahataan nainen, joka on ilmeisesti lehtimajanjuhlan juhlahumussa erehtynyt jonkun toisen miehen mukaan. Fariseukset ja kirjanoppineet vetoavat Jeesukseen opettajana ja tivaavat häneltä käskyä, miten naisen kanssa on meneteltävä.

Hankalaksi tilanteen tekee se, että naisen paikalle raahanneet henkilöt olivat oikeassa. 3. Mooseksen kirjassa aviorikoksesta sanotaan näin: *”Jos mies tekee aviorikoksen toisen miehen vaimon kanssa, molemmat aviorikokijat, sekä mies että nainen, on surmattava.”* Jotain kuitenkin nyt puuttui. Nyt yhtä lailla aviorikokseen syyllistynyttä miestä ei tuotu paikalle. Paikalla ei ollut myöskään naisen oma aviomies, jonka asia periaatteessa olisi ollut kivittystä vaatia. Fariseukset ja kirjanoppineet eivät siis olleet alkuunkaan kiinnostuneita Jumalan tahdon toteuttamisesta vaan Jeesuksen saamisesta sanoistaan kiinni.

Ansa oli viritetty taitavasti. Roomalaiset valloittajat ja roomalaisten asettama hallitsija olivat ainoita, joilla oli oikeus langettaa kuolemanrangaistus. Jos Jeesus olisi myöntynyt naisen kivittämiseen, olisi hän syyllistynyt rikokseen roomalaista hallitsijaa vastaan, ehkä jopa kapinaan. Jos hän olisi estänyt kivittämisen, hän olisi syyllistynyt kapinaan itseään Jumalaa vastaan ja olisi syytettynä Mooseksen lain hylkäämisestä. Jeesus oli umpikujassa, josta selviämiseen tarvittiin jumalallista viisautta.

Meillä on Raamatusta joitakin paikkoja, joissa Jeesuksen mainitaan lukevan. Tässä on kuitenkin ainoa paikka, jossa Jeesuksen sanotaan kirjoittaneen. Maailmassa tuskin on kenestäkään kirjoitettu niin paljon kuin Jeesuksesta ja kuitenkin, vain tässä hänen sanotaan itse kirjoittaneen. Ja tälläkin kertaa maan tomuun, josta tuuli pian pyyhkii kirjoituksen. Mitä hän kirjoitti, sitä me emme tiedä. Maahan kirjoittamisesta on kuitenkin muualla Raamatusta yksi maininta profeetta Jeremian kirjassa. Siellä sanoo näin: *Herra, sinä olet Israelin toivo! Kaikki, jotka hylkäävät sinut, saavat onnettoman lopun, jotka luopuvat sinusta, häviävät kuin tomuun kirjoitetut nimet. Sillä he ovat hylänneet Herran, elävän veden lähteen.*

Kuten sanoin, emme tiedä varmuudella, mitä Jeesus hiekkään kirjoitti. Mutta ehkä Jeesus kirjoitti naisen tuoneiden ihmisten nimiä maan tomuun. Jeesus tunsu ihmiset. Ehkä hän kirjoitti nimien lisäksi myös syntejä. Ehkä kirjoitusta katsoessaan ihmiset muistivat tuon Jeremian kirjan kohdan. Ne jotka ovat hylänneet Herran, häviävät kuin tomuun kirjoitetut nimet.

Nimiä katsottuaan ihmiset ymmärsivät oman turhuutensa. Jeesus sanoi *"se joka teistä on synnitön, heittäköön ensimmäisen kiven"*. Nuo sanat viilsivät syvälle paikalla olijoiden sydämeen. Fariseukset ja kirjanoppineet olivat lukeneet Raamattunsa. He tiesivät, mitä siellä lukee. Ehkä he muistivat 5 Mooseksen kirjan jakeet *"Kirottu on jokainen, joka ei pidä tämän lain sanoja eikä täytä niitä."* Ehkä osa oli jopa kuullut Jeesuksen opetuksen, joka rikkoo lain yhdessä kohtaa, on syyllinen koko lakiin.

Jumalan laki todellakin rikkoutuu jokaisen ihmisen kohdalla vain kerran. Sen jälkeen laki on rikki, eikä sitä saa ehjäksi. Syyttäjien omatuntonsa todisti heidät Jumalan edessä syylliseksi ja Jumalan kirouksen ansainneeksi. Yhdenkin Jumalan käskyn rikkominen merkitsi Mooseksen lain mukaan kirousta eli ikuista kuolemaa, eroa Jumalasta. Ja koko lain noudattaminen oli juuri se, mitä Jumala oli vailla niiltä, jotka olivat valmiita kivittämään vaelluksessaan epäonnistuneen naisen.

Tätä kertomuksen naistakaan ei voi puolustaa. Hän oli saastuttanut avioliittonsa toisen miehen kanssa, eikä kertomus tuo esille, että hän olisi tuntenut minkäänlaista katumusta tilanteessa. Hän tuskin olisi edes tullut Jeesuksen seuraan, jos häntä ei olisi syyttäjien toimesta sinne väkisin raahattu. Lopultakin, kertomuksen henkilöistä vain Jeesus olisi ollut pätevä kiven heittämiseen. Nainen oli erossa Jumalasta, fariseukset ja kirjanoppineet olivat erossa Jumalasta ja Jeesuksen seurassa olleet ihmiset, joita hän oli opettamassa, olivat juuri niitä Israelin huoneen kadonneita lampaita, joita hän oli tullut etsimään ja löytämään.

Vanhemmat ja kokeneemmat poistuivat ensin. He joutuivat myöntämään olevansa naisen kanssa samassa tilanteessa. Syyttäjistä pisimpään eläneet olivat tietoisimpia puutteistaan. Lopulta jokaisen omatunto todisti tämän syylliseksi. Oppineina miehinä he tiesivät, ihminen on tomusta tehty, ja kohta tuuli pyyhkii kirjoituksen pois. Vain Jumalan armo voi pelastaa ihmisen tuholta.

Jäljelle jäi todistajat, Jeesus ja nainen. Jeesuksella olisi ollut valta tuomita nainen. Kuitenkaan hänkään ei sitä tehnyt, sillä Jeesus ei tullut maailmaan sillä kertaa tuomitsemaan sitä, vaan pelastamaan sen.

Jeesus ei tuominnut naista kuolemaan vaan kehotti tätä luopumaan syntisestä elämästä. Varsinaista synninpäästöä näistä jakeista ei löydy. Jeesuksen sanat ovat kuitenkin merkinneet uuden elämän mahdollisuutta eli uutta elämää. Uutta mahdollisuutta aloittaa vaellus puhtaalta pöydältä. Samoin sanoin Jeesus lähetti matkaan miehen, jonka oli parantanut Bedestan lammikolla. *"Sinä olet nyt terve. Älä enää tee syntiä, ettei sinulle kävisi entistä pahemmin."*

Vaikka nainen oli joutunut tahtomattaan Jeesuksen luo, ilmaisi Jeesus hänelle maailmaan tulonsa tarkoituksen: Jeesus tuli pelastamaan jokaista ihmistä, jotka omalla toiminnallaan olisivat ansainneet kuoleman. Siksi tuomitsematta jättämisessä on kyse anteeksiannon vakuutuksesta. Myös tämän naisen synnit Jeesus kantoi ruumiissaan ristille.

Joskus lukiessani kertomusta mietin, kuka kertomuksen henkilöistä minä olisin. Olisinko fanaattinen fariseus tai kirjanoppinut? Olisinko ken ties joku esittelemättä jääneistä ihmisistä, joita Jeesus temppelin esipihalla opetti? Vai olisiko minun helpointa samaistua tähän henkilöön, joka syyttäjän ajamana joutuu Jeesuksen eteen? Nyt olen luopunut tällaisesta ajatusleikistä, koska me olemme näiden kaikkien kertomuksen henkilöiden kanssa samassa tilanteessa. Vaikka henkilöt ulkoisesti käyttäytyivät eri tavalla, olivat he Jumalan edessä kaikki yhtä eksyksissä ja Jumalan armoa vailla.

Sananlaskut 24:11: *Pelasta ne, joita kuolemaan viedään. Pysäytä ne, jotka surmapaikalle hoippuvat.* Juuri näin Kristus toimi. Hän ei pelkästään pysäyttänyt naisen teloitusta, vaan halusi pysäyttää hänet kulkemasta elämäänsä pois päin Jumalasta, kohti todellista ja ikuista kuolemaa. Samalla tavalla Jeesus toimii nykyäänkin. Ovatpa syntisi kuinka pahat hyvänsä, Jeesus tahtoo sinut pysäyttää ja antaa sinulle uuden mahdollisuuden, uuden elämän yhteydessään. Vakuudeksi siitä hän antoi kerran oman henkensä meidän puolestamme.

Kohta käymme ehtoolliselle kiitollisin mielin nauttimaan Herramme ja Vapahtajamme ruumiin ja veren. Samalla saamme jälleen kerran muistutuksen siitä, mitä meidän pelastuksemme maksoi. Jumalan oli otettava meidän paikkamme ristillä ja kärsittävä kuolemanrangaistus, joka olisi kuulunut meille. Jumalan tuli ottaa kirous kantaakseen, jotta me voisimme olla vapaat. Syytön veri täytyi vuotaa meidän puolestamme, jotta me saisimme elää.

Nouskaamme tunnustamaan yhteinen kristillinen uskomme.